

DAVID ELLIS
JAMES PATTERSON
HUSET

DEL 3

DAVID ELLIS
JAMES PATTERSON
HUSET

DEL 3

 SAGA
EGMONT

James Patterson

Huset del 3

Saga

Huset del 3

är översatt från engelska av Kristin Ahnlund efter
Murder House

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 2015, 2019 James Patterson och SAGA Egmont, an imprint
of Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen

All rights reserved

ISBN: 9788726089530

1. E-boksutgåva, 2019

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-
koncernen

Del 3
Hamptons, 2010

Han fryser, trots att det är över 30 grader ute på strandcaféet och solen bränner.

Han är kissnödig, trots att han var på toaletten för tjugo minuter sedan.

Magen knorrar som rostiga kugghjul, trots att han just har ätit.

Han ser henne genom solglasögonen där hon står och gassar i den bländande solen, en brunbränd, smidig kropp, ryggsäcken över axlarna, vit tanktopp och jeansshorts, solglasögonen på huvudet över det vitblonda håret. Hon fotar sig själv med sin smartphone, Atlanten i bakgrunden.

Han har iakttagit henne. Han iakttog henne när hon åt på just det här caféet - grönsaker med hummus, ett glas Chardonnay - och sms:ade på sin smartphone, berättade om sina sommarplaner för servitrisen och fick en rekommendation om en bra strand att "slagga på" i natt. Hon hade till och med ett kort samtal om musik med servitrisen - hon gillar modern pop men föredrar klassiskt, särskilt cellomusik, självklart Yo-Yo Ma och du Pré, men även yngre artister som Alisa Weilerstein, vem det nu är.

Han gillar namnet Alisa. Det vore coolt att ha en flickvän som hette Alisa.

Han skrev ner allt hon sa. Stranden där hon ska sova, hennes musikpreferenser. Och även det här: *Sally*. Hon sa till servitrisen att hon hette Sally.

Inte riktigt ett lika spännande namn som Alisa.

Han sträcker sig efter notan som servitrisen lämnat och känner hur handen darrar. Han har bitit ner naglarna så

långt att de är blodiga. Han borde inte bita på naglarna. Han vet om det. Hans mamma skulle säga att det får honom att se "okultiverad" ut.

Men han har gott om ... kultivering. Är det ett ord? Han kollar upp det senare.

Han känner trycket öka i blåsan, en damm på bristningsgränsen.

Sally är på väg ifrån stranden nu, går upp på den asfalterade parkeringen med händerna stadigt om ryggsäckens remmar. De välformade benmusklerna spänns. Armarna är hårda, de också - långa, tunna muskelsenor.

Men det bästa är ryggsäcken. Den betyder att hon bara är på genomfart. Inte härifrån. En ensamvarg.

Ingen vän, make eller älskare som väntar på henne hemma ikväll.

Holden är smart. Kanske inte skolsmart. Men han är inte dum.

Och han kan sin historia väl:

En ur pöbeln, vem som helst, men bäst är främlingen;
Envar som ej ska saknas får gästa kammaren.

Han går fram till motorcykeln och slänger på sig hjälmen, men lämnar visiret uppfällt. Hoppas på hojen. Tittar mot Sally när hon går förbi. Nickar åt henne.

Men för nervös för att tala. Och det är nog bäst så. Han skulle kanske darra på rösten. Han är fortfarande lite nervös. Lite ringrostig.

Han kör iväg, låter tiden gå, solen försvinner i en färgexplosion i väster.

Han använder sin hemliga ingång till Ocean Drive 7, den som är särskilt till för honom. Den han använde när Annie och Dede bodde här. Den han använder när han vill sova där själv, som han gör då och då.

Det är ändå hans hus. Även om ingen annan vet om det.

När han väl är inne, i källaren, släpper han skojuväska och sätter igång med arbetet. Han lägger ut presenningen, testar kedjans fäste i taket, låser och låser upp handklovarna.

Ikväll ska han festa på anka och fasan, vindruvor och ost.

Och sedan ska han leta rätt på flickan vid namn Sally och ta med henne hit till kammaren.